

שנה לממשל טראמפ: 10 מגמות במדיניות החוץ של ארה"ב והשלכות לישראל

16.02.2026 | ד"ר רפאל בן לוי | written by

עיקרי הדברים

- ארה"ב מגבירה את הקשב הביטחוני למזרח אסיה תוך זהירות מעימות צבאי עם סין, ובמקביל מפגינה נכונות להעניק לישראל חופש פעולה רחב יותר במזרח התיכון ^[1] כל עוד ישראל אינה גוררת את ארה"ב לעימותים ממושכים.
- ארה"ב עוברת מתמיכה בניצחון אוקראיני למתווה של הפסקת אש עם רוסיה והעברת נטל הביטחון לאירופה ^[2] מהלך עם פוטנציאל להרחבת היצוא הביטחוני הישראלי למדינות אירופה.
- ארה"ב דוחפת לניתוק אירופה מהתלות באנרגיה רוסית ולקידום חלופות ^[3] לרבות אמריקאיות ^[4] ובכך נוצר חלון הזדמנויות לחיזוק מעמדה של ישראל כספקית אנרגיה משלימה לאירופה.
- ארה"ב מעצבת מחדש את יחסי הכלכלה והסחר העולמיים; ישראל נדרשת למצב את עצמה כשותפה כלכלית-אסטרטגית באמצעות השקעות ושיתופי פעולה עם תועלת ברורה לארה"ב.
- ארה"ב חוזרת להדגיש את הדומיננטיות שלה בחצי הכדור המערבי ^[5] ישראל נדרשת לשתף עם וושינגטון פעולה הן נגד חדירה איראנית והן לחיזוק שותפויות אמריקאיות נגד טרור.
- ארה"ב פועלת לצמצום התלות בשרשראות אספקה הנשלטות בידי סין, מה שיוצר הזדמנות לשילוב חברות ישראליות בפיתוח, עיבוד ואבטחת שרשראות אספקה.
- ארה"ב נאבקת במוסדות מושחתים באו"ם ומצמצמת את סיוע החוץ; על ישראל לבחון פרישה מארגונים אלה, ולפתח יחד עם ארה"ב מוסדות חלופיים תוך צירוף מדינות ידידותיות.
- ארה"ב מעניקה גיבוי מלא לצרכים הביטחוניים של ישראל, ובכך נפתח חלון הזדמנויות נדיר לשינויים ארוכי טווח במצבה הביטחוני של ישראל.
- בזירה הסורית ניכרת התקרבות לאנקרה ולדמשק, תוך קידום מהלכים אזוריים גם ללא תיאום מלא עם ישראל, מה שמותיר לישראל מרחב פעולה לחיזוק שותפויות עם יריבות אזוריות של תורכיה כגון יוון, קפריסין ואף סומלילנד ^[6] מבלי לערער את המסגרת האמריקאית-תורכית.
- הדוקטרינה האמריקאית להפעלת כוח מתבססת על פעולה ממוקדת, מוגבלת בזמן

ומוכוונת אינטרס אמריקאי ברור, ועל כן על ישראל להיערך לכך שחלק ניכר מן המאמץ הצבאי והאסטרטגי ארוך הטווח באזור יוסיף להיות מונח על כתפיה.

לקריאת המאמר במלואו

*הדעות המובעות בפרסומי מכון משגב הן על דעת המחברים בלבד.